

ИСТОРИЯТА НА ФИРМАТА "ТОНЕТ"

- Витите мебели до края на 70-те години на XIX век
- Витите мебели от 70-те години до края на XIX век
- Витите мебели от 1900 до 1920 г.

1. ВИТИТЕ МЕБЕЛИ ДО КРАЯ НА 70-ТЕ ГОДИНИ НА XIX ВЕК

Епохата Бидермайер се характеризира с политически репресии и доносничество, довели до затварянето на хората по домовете им, до нарастването на "цената" на семейния живот и търсенето на вътрешносемейни дейности, като музикаране, литературни четения и др. Започва фабричното производство на широка гама мебели (Йозеф Улрих Данхойзер), които предшестват мебелния асортимент на Михаел Тонет.

Портрет на Михаел Тонет

Най-ранните мебели на Михаел Тонет (1796–1871) са в стил бидермайер. През 1819 г. той основава своя мебелен цех в Бопард на Рейн, близо до работилницата на Давид Ръонтген в Нойвийд (Давид Ръонтген е виден мебелист от стила класицизъм). Около 1825 г. Тонет започва да експериментира с огъване на слепени слоеве дървесина – техника, която е изпол-

звана още от Томас Чипъндейл от френските майстори, както и при английските столове "Уингзор". Технологията е следната. Режат се ивици фурнир по посока на влакната, сваряват се в лепило, след което ивичестите снопчета се поставят в пресформи с желаната кривина. По този начин се постигат форми, които не могат да се различат на вид от тогавашните столове, изработени от изрязани масивни детайли, облицованы после с фурнир. Столовете на Тонет са по-леки, по-евтини, изработват се по-бързо и с по-малко дървесина.

През 1841 г. Михаел Тонет прави опит да получи патент върху тази технология в Париж, тъй като преди това не успява да получи такъв в Прусия ("поради липса на новаторство"). В Париж той успява да получи патент за 15-годишен срок, с което разчита да намали своя голямът дълг чрез продажба на лицензи. Поради липса на клиентела в Бопард Тонет не успява.

През 1841 г. той занася свои стоки на панаира в Кобленц, където австрийският канцлер принц Клеменс фон Меттерних така се впечатлява от изложените мебели, че кани Тонет да изпробва своята технология във Виена – имперската столица на Хабсбургската династия, един потенциално богат пазар с платежоспособни клиенти.

ВИЕНСКИ ПЕРИОД. През 1842 г. поради банкрота си в Бопард (работилницата в Бопард заедно с 800 бр. столове и други изпълнени поръчки е секвестрирана) Михаел Тонет пристига във Виена. На 6 юли 1842 г. той представя свои изделия пред Долната австрийска търговска асоциация, за да получи разрешително да работи като мебелист, но не получава необходимата препоръка. В същото време подава молба за патент. На 16 юли 1842 г. Тонет получава патент "да